

گران ترین بازیکنان حاضر در جام جهانی

رقم ها به میلیون یورو

امپایه ۱۶۰ وینیسیوس ۱۲۰ فودن ۱۱۰ موسیلا ۱۰۰ بلینگام ۱۰۰

قصه جام

۲۱ روایت از ۲۱ جام جهانی قبلی

حمام خون

اروگوئه باز هم جام جهانی را تحریم کرد. آن هم به این دلیل که جام جهانی ۱۹۳۴ بار دیگر در اروپا برگزار شد. ۸۴ سال پیش ۱۶ تیم از چهار کنفدراسیون (اروپا، آمریکای جنوبی، آمریکای شمالی و آسیا) گرد هم آمدند تا برگزار کننده سومین دوره تاریخ جام جهانی باشند. این جام جهانی نیز سرشار از اتفاقات غیرفوتبالی بود. رقابت ها در حالی به میزبانی ۱۰ شهر مختلف فرانسه برگزار شد که جنگ داخلی در همسایه جنوبی این کشور یعنی اسپانیا حمام خون وسیعی راه انداخته بود. در این دوره از جام جهانی آدولف هیتلر، رهبر نازی های آلمان سایه خود را بر سر جام جهانی انداخت. با این که اتریش مجوز حضور در جام جهانی را گرفته بود اما آلمان نازی اجازه حضور این تیم را نداد. علاوه بر آن به دستور هیتلر چهار نفر از بازیکنان تیم ملی اتریش ملزم به حضور در تیم آلمان نازی شدند. رگه های فاشیستی نیز در این جام کاملاً مشهود بود که اوج آن از سوی ویتوریو پوزو، سرمربی تیم ملی ایتالیا سر زد. او پیش از دیدار تیمش با نروژ بازیکنانش را با پیراهن سیاه وادار به ادای احترام به سبک فاشیستی کرد. بر سر همین اتفاق، شدت ناسازگویی در ورزشگاه ماریسی به اوج رسید. جام سوم جایی برای عرض اندام فاشیست ها و نازی ها بود. فینال بین مجارستان و ایتالیا برگزار شد و ایتالیایی ها در حضور ۶۵ هزار تماشاگر ورزشگاه المپیوس ۴ بر ۲ حریف را شکست داد و به قهرمانی رسید. بنیتو موسولینی، دیکتاتور فاشیست ایتالیا قبل از دیدار فینال پیام کوتاهی برای ویتوریو پوزو، سرمربی تیم فرستاد با این مضمون که «یا ببرید یا بمیرید.» و آنها بردند و زنده ماندند. از دیگر حواشی این جام می توان به غیبت انگلیس اشاره کرد. دو فرضیه مطرح بود. نخست این که انگلیس در شأن خود نمی بیند با تیم های دیگر دنیا بازی کند. فرضیه دیگر این بود که از ترس شکست مقابل حریفان اروپایی اش شرکت نمی کند. به این ترتیب با غیبت انگلیسی ها جام سوم ۱۵ تیمی شد. اندونزی (هند شرقی) هم به عنوان نخستین تیم آسیایی در تاریخ جام جهانی در فرانسه حضور داشت.

بختک روی جام

کریم بنزما تازه ترین چهره از فهرست بدشانس ترین بازیکنان تاریخ است

کریم بنزما که پس از مصدومیت در اردوی فرانسه از همراهی تیم ملی کشورش در جام جهانی قطر بازماند، تنها ستاره بدشانسی نیست که رنج از دست دادن بازی ملی را تجربه می کند. جام جهانی فوتبال فهرست منتخبی از اسامی اسطوره های فوتبال دارد که وقتی نوبت نمایندگی تیم ملی کشورشان فرا رسید، بسیار بدشانس بودند و این فرصت را از دست دادند. بنزما روندی را دنبال می کند که برای چندین دهه در فوتبال جهان رایج بوده است. در اینجا نگاهی به بدشانس ترین بازیکنان تاریخ جام جهانی بیندازید.

آیسااسدی
گروه ورزش

هوگوسانچز (مکزیک)

هوگو سانچز مکزیک علی رغم تبدیل شدن به موثرترین مهاجم مرکزی دوران خود، هرگز در هیچ جام جهانی همراه تیم ملی کشورش خوش شانس نبود. در سال ۱۹۹۰ با وجود آن که سانچز در اوج آمادگی بود، تیم ملی کشورش به جام جهانی ایتالیا راه نیافت. چهار سال بعد و در جام جهانی ۱۹۹۴ آمریکا، او بیشتر بازی ها را از روی نیمکت تماشا کرد. سانچز همچنین در جام های جهانی قبلی یعنی آرژانتین ۱۹۷۸ و مکزیک ۱۹۸۶ نیز بازی کرد؛ اما در هیچ یک از این مسابقات نتوانست برای تیمش کار چندانی انجام دهد.

رائول گونزالس (اسپانیا)

وقتی در مورد بدشانسی با یک تیم ملی صحبت می کنید، نام رائول گونزالس در ذهن ها یادآور می شود. رائول یکی از نمادین ترین بازیکنان رئال مادرید بود؛ با این حال او هرگز نتوانست با اسپانیا برنده تورنمنت بزرگی شود. به طرز غم انگیزی معروف است که لوئیس آراگونس مربی تیم ملی اسپانیا، رائول را از تیم یورو ۲۰۰۸ اخراج کرد و اسپانیا بدون او دوران طلایی خود را سپری کرد. دو دوره مسابقات یورو و یک جام جهانی بین سال های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۲ یادآور خاطرات دردناکی برای رائول است. صرف نظر از این بدشانسی، هیچ چیزی و هرگز واقعیت رائول را به عنوان اسطوره رئال مادرید زیر سوال نمی برد.

آلفردودی استفانو (اسپانیا و آرژانتین)

در بین بدشانس های تیم های ملی، داستان آلفردودی استفانو از همه عجیب تر و البته پیچیده تر است. او در آرژانتین متولد شد و در سال ۱۹۴۷ به همراه تیم ملی آرژانتین، کوپا آمریکا را برد. اما به دلیل بازی های غیرقانونی که در آن دوران برای کشور کلمبیا انجام داد، از تیم ملی آرژانتین اخراج شد! دی استفانو پس از انتقال به تیم ملی اسپانیا و تبدیل شدن به یکی از جذاب ترین بازیکنان لالیگا، برای لاروخا بازی کرد. اما جام جهانی ۱۹۵۸ سوئد را از دست داد و درست قبل از جام جهانی ۱۹۶۲ در شیلی به دلیل آسیب عضلانی مجروح شد و به بازی ها نرسید.

زلاتان ابراهیموویچ (سوئد)

زلاتان ابراهیموویچ در حالی بهترین گلزن تاریخ کشورش شد که هرگز در جام های جهانی چندین بار سوئد همراه نبود. زلاتان در اولین دوره ای که خود را بازنشسته کرد، جام جهانی ۲۰۱۸ را از دست داد و تیم ملی سوئد به مرحله ای رسید که هرگز با وجود او به آن نرسیده بود. زلاتان بازی های فوق العاده ای برای کشورش انجام داده است، اما او همیشه در مبارزه برای عنوان قهرمانی، حتی در تورنمنت های دیگر نیز بدشانسی داشته است.

میشائیل بالاک (آلمان)

میشائیل بالاک آلمانی احتمالا یکی از موفق ترین دوران حرفه ای خود را در تیم ملی آلمان دارد؛ اما فقط از نظر آماری! او همیشه همراه تیم ملی به فینال می رسید؛ اما در مقابل یک رقیب بهتر شکست می خورد. بدشانسی بالاک برای مدتی به باشگاه هایش هم کشیده شد. اما باخت او به همراه تیم ملی آلمان در فینال جام جهانی ۲۰۰۲ کره/ژاپن و از دست دادن جام جهانی ۲۰۱۰ آفریقای جنوبی گواه بدشانسی های پی در پی اوست. او همچنین در فینال یورو ۲۰۰۸ مقابل اسپانیای لوئیس آراگونس شکست خورد.

